

สรุปผลโครงการ

โครงการสนับสนุนการสร้างสรรค์กิจกรรมสำหรับนักรัฐศาสตร์โครงการใหญ่
(โครงการแข่งขันโต้วาทีภายใต้ยุติติทางการเมืองเพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เป็นธรรม)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ร่วมกับ กลุ่มเสรีมวลชนเพื่อสังคม

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นายอินทรชิต วงศ์จิ้น
นายวุฒิชัย โพนพุด
นายธนากร เนตรวงศ์
นางสาวธิติสุดา พลราชม
นางสาวสุรนนท์ พันธุ์เพ็ชร
อาจารย์ธวัชชัย ป้องศรี
อาจารย์หนึ่งนยา ไหลงาม
อาจารย์ปฤณ เทพนรินทร์

ระหว่างวันที่ 22,29 ธันวาคม 2565 และ 12 มกราคม 2566
ณ ห้อง D-411 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เล็งเห็นความสำคัญของการสร้างพื้นที่ถักเถียงในประเด็นต่าง ๆ ในสังคมและเพื่อที่จะนำเสนอมุมมองใหม่ ๆ ที่แตกต่างหลากหลายทางการเมือง อีกทั้งการพัฒนาศักยภาพของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยเฉพาะการสร้างภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การพูดในที่สาธารณะ การวิพากษ์โต้แย้งบนหลักการเหตุและผล การส่งเสริมความกล้าแสดงออกรวมถึงทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามพึงมีทางกลุ่มเสริมมวลชนเพื่อสังคมจึงจัดโครงการแข่งขันโต้วาทีในทางการเมืองและประเด็นทางสังคม

บัดนี้โครงการได้แล้วเสร็จและทางผู้ดำเนินโครงการได้สรุปผลการดำเนินงาน เพื่อรายงานผลการดำเนินการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะผู้รับผิดชอบโครงการ

สารบัญ
เรื่อง

หน้า

คำนำ
สารบัญ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ.....	1
หลักการและเหตุผล.....	1
วัตถุประสงค์.....	1
ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ.....	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
ส่วนที่ 2 วิธีการดำเนินการ.....	3
กลุ่มเป้าหมาย/ผู้เข้าร่วมโครงการ.....	3
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล/การประเมินผลโครงการ.....	3
วิธีรวบรวมข้อมูล.....	3
เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	3-4
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	5
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	5
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล.....	5
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	5-12
ส่วนที่ 4 สรุปผลการดำเนินการ.....	13-23
สรุปผลการดำเนินการ.....	24
ปัญหาและอุปสรรค.....	24
ส่วนที่ 5 ภาคผนวก.....	25-33

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ

หลักการและเหตุผลของโครงการ

สังคมไทยในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการปัญหาในสังคมมากมาย เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำ การเข้าไม่ถึงทรัพยากร ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ปัญหาการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคมหากสังคมเพิกเฉยต่อปัญหาปัญหาเหล่านี้ก็จะคงอยู่ตังนั้นแล้วจึงจำเป็นต้องเกิดการวิพากษ์เพื่อให้เกิดการรื้อโครงสร้างปัญหาจนนำไปสู่การแก้ปัญหาในที่สุด ซึ่งการวิพากษ์นั้นต้องอยู่บนหลักเหตุและผลพร้อมก็ต้องเปิดพื้นที่สำหรับการวิพากษ์ ผ่านการจัดกิจกรรมการแข่งขันได้วาที

การโต้วาทีถือได้ว่าเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการถกเถียงกันในประเด็นต่าง ๆ โดยการถกเถียงกันบนพื้นฐานแนวคิดทางวิชาการและการใช้เหตุผล และยังเป็นการเปิดพื้นที่ให้นิสิตที่สนใจได้มีโอกาสในการแสดงออกและรับฟังผู้อื่นในมุมมองที่หลากหลายในประเด็นทางด้านการเมืองซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างการเปลี่ยนแปลงในด้านความคิด การรับฟังความเห็นหรือมุมมองใหม่ๆ อีกทั้งการโต้วาทีถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่จะทำให้นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามได้พัฒนาศักยภาพในด้านการพูดในที่สาธารณะ การถกเถียงกันบนพื้นฐานแนวคิดทางวิชาการอย่างมีเหตุและผล การกล้าแสดงออก รวมถึงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ และแนวทางการขับเคลื่อนเชิงกลยุทธ์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2565-2568 (ฉบับมกราคม พ.ศ. 2565) แนวทางยุทธศาสตร์เชิงรุกยุทธศาสตร์ที่1 พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้อง Real World Education เพื่อส่งเสริมคุณภาพนิสิตทั้งการมีงานทำ ทักษะชีวิตและสำนึกพลเมือง

ฉะนั้น คณะผู้ดำเนินโครงการจึงเล็งเห็นว่าควรที่จะดำเนินในวิถีทางการเมืองเพื่อเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เป็นธรรม เพื่อการสร้างพื้นที่ถกเถียงในประเด็นต่าง ๆ ในสังคมและเพื่อที่จะนำเสนอมุมมองใหม่ๆ ที่แตกต่างหลากหลายทางการเมือง อีกทั้งการพัฒนาศักยภาพของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยเฉพาะการสร้างภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การพูดในที่สาธารณะ การวิพากษ์โต้แย้งบนหลักการเหตุและผล การส่งเสริมการกล้าแสดงออก รวมถึงทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามพึงมี

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้นิสิตได้พัฒนาทักษะการค้นคว้า การคิด การวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผล รวมทั้งการมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ
2. เพื่อผลักดันการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่เป็นธรรมผ่านการถกเถียงในประเด็นเชิงวิพากษ์ของการโต้วาทีให้ออกไปสู่สาธารณะในวงกว้าง

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

- 1) ผู้เข้าร่วมโครงการพึงพอใจต่อรูปแบบของการจัดกิจกรรม/โครงการ ไม่น้อยกว่า 3.51

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

- 1) นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมีทักษะการค้นคว้า การคิด การวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผล การมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ
 - 1.1 ทีมที่เข้าร่วมแข่งขันไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ได้คะแนนการตัดสินในการแข่งขันได้วาที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
 - 1.2 ผลโหวตแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนและหลังการแข่งขันเปลี่ยนแปลง 50 %
- 2) ผู้ปฏิบัติงานสามารถระบุความสำเร็จและข้อบกพร่องในการดำเนินกิจกรรมได้ รายงาน AAR จำนวน 1หรือ2 ฉบับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นิสิตมีทักษะการค้นคว้า การคิด การวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผล การมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ
2. เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่เป็นธรรมผ่านการถกเถียงในประเด็นเชิงวิพากษ์ของการได้วาที่ให้ ออกไปสู่สาธารณะในวงกว้าง
3. นิสิตได้เรียนรู้และพัฒนาการสร้างพื้นที่แห่งการถกเถียงแลกเปลี่ยนทางปัญญาภายใต้หลักการและเหตุผลเพื่อสังคมที่เป็นธรรม

ส่วนที่ 2 วิธีการดำเนินการ

กลุ่มเป้าหมาย/ผู้เข้าร่วมโครงการ :

1) นิสิต	จำนวน 38 คน
2) อาจารย์วิทยาลัยการเมืองการปกครอง	จำนวน 3 คน
3) อื่นๆ	จำนวน 4 คน
รวม	จำนวน 45 คน

มีผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 75

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล/ประเมินผลโครงการ

แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ แบบเก็บคะแนนตัดสินการแข่งขัน แบบสำรวจผลโหวตก่อนและหลังการแข่งขัน รายงาน AAR และภาพถ่าย

วิธีรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

1. ดำเนินการทำแบบสอบถาม
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับผู้เข้าร่วมโครงการ
3. รวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม โครงการฯ แปลงมาตราส่วนประเมินค่า เป็นน้ำหนักคะแนน ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

ตอบมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
ตอบมาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ตอบปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ตอบน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ตอบน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อจัดอันดับของระดับความคิดเห็น และได้แปลความหมายในการ ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อว่าอยู่ในระดับใด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ฟังพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.50 หมายถึง ฟังพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ฟังพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้รับผิดชอบโครงการจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอข้อมูล ดังนี้

\bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รับผิดชอบโครงการได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม/กิจกรรม

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 3 การประเมินทักษะของผู้เข้าแข่งขัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

ตาราง 1 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ				
1.1 สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.65	0.49	93.08	มากที่สุด
1.2 ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.46	0.51	89.23	มาก
1.3 สามารถสรรหากรรมการตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญ ในประเด็นหรือยุติได้วาทที่ได้อย่างเหมาะสม	4.42	0.58	88.46	มาก
1.4 รูปแบบการจัดกิจกรรมการแข่งขันมีความ เหมาะสม	4.58	0.50	91.54	มากที่สุด
1.5 การประชาสัมพันธ์มีความชัดเจนและน่าสนใจ	4.53	0.58	88.46	มากที่สุด
1.6 ประเด็นหรือยุติในการแข่งขันทำให้เกิดการ ถกเถียงในเชิงวิพากษ์	4.58	0.50	91.54	มากที่สุด
1.7 สามารถนำทักษะที่ได้จากการแข่งขันหรือจากการ รับชมการแข่งขันไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา	4.48	0.59	88.46	มาก
รวม	4.53	0.08	90.11	มากที่สุด

2. ด้านการให้บริการ				
2.1 ผู้จัดกิจกรรมสามารถให้ข้อมูล หรือตอบข้อสงสัยได้เป็นอย่างดี	4.69	0.47	93.85	มากที่สุด
รวม	4.69	0.47	93.85	มากที่สุด
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ				
3.1 ผู้เข้าร่วมแข่งขันมีการค้นคว้าหลักฐานข้อมูลอ้างอิงมาเป็นอย่างดี	4.53	0.58	88.46	มากที่สุด
3.2 ผู้เข้าแข่งขันมีการถกเถียงกับบนบนหลักเหตุและผล	4.48	0.59	86.15	มาก
3.3 ผู้เข้าแข่งขันมีการใช้วาทศิลป์เพื่อนำผู้ฟัง	4.38	0.57	87.69	มาก
รวม	4.46	0.08	87.43	มาก
รวม	4.53	0.09	89.72	มากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม มีความพึงพอใจในการจัดโครงการ/กิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.53 (ร้อยละ 89.72) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจใน

ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดกิจกรรม/โครงการ ถือว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.53 (ร้อยละ 90.11) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.65 (ร้อยละ 93.08) ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.46 (ร้อยละ 89.23) สามารถสรรหากรรมการตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญในประเด็นหรือยุติได้วาทที่ได้อย่างเหมาะสมมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.42 (ร้อยละ 88.46) รูปแบบการจัดกิจกรรมการแข่งขันมีความเหมาะสม ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.58 (ร้อยละ 91.54) การประชาสัมพันธ์มีความชัดเจนและน่าสนใจ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.53 (ร้อยละ 88.46) ประเด็นหรือยุติในการแข่งขันทำให้เกิดการถกเถียงในเชิงวิพากษ์มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.58 (ร้อยละ 91.54) สามารถนำทักษะที่ได้จากการแข่งขันหรือจากการรับชมการแข่งขันไปประยุกต์ใช้ในการศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.48 (ร้อยละ 88.46)

ด้านการให้บริการ ถือว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.69 (ร้อยละ 93.85) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้จัดกิจกรรมสามารถให้ข้อมูล หรือตอบข้อสงสัยได้เป็นอย่างดี มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.69 (ร้อยละ 93.85)

ด้านความรู้ความเข้าใจ ถือว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.46 (ร้อยละ 87.43) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เข้าร่วมแข่งขันมีการค้นคว้าหลักฐานข้อมูลอ้างอิงมาเป็นอย่างดี มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.53 (ร้อยละ 88.46) ผู้เข้าแข่งขันมีการถกเถียงกับบนบนหลักเหตุและ

ผลมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.48 (ร้อยละ 86.15) ผู้เข้าแข่งขันมีการใช้วาทศิลป์เพื่อโน้มน้าวผู้ฟังมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.38 (ร้อยละ 87.69)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

- อยากให้จัดกิจกรรมนี้อีกครั้งในวันสถาปนาวิทยาลัยการเมืองการปกครอง
- ดีมากค่ะกิจกรรมแบบนี้อยากให้จัดอีก
- อยากให้มีการจัดกิจกรรมนี้อีกครั้งค่ะ
- ชนม่อร่อยมากครับ
- อยากให้มีการจัดกิจกรรมทุกๆปีครับ
- ของว่างอร่อยมากค่ะ
- อยากให้มีการจัดการแข่งขันอีกและผู้ตัดสินน่าสนใจมาก
- ห้องจัดกิจกรรมหนาวมาก
- อยากให้ปีต่อไปไลฟ์ผ่านช่องทางออนไลน์ด้วยค่ะ
- อาหารว่างอร่อยมากเลย หวังว่าจะจัดกิจกรรมโต้วาทีขึ้นมาอีก เพราะเป็นกิจกรรมที่ดีมาก ส่งเสริมภาวะความเป็นผู้นำเป็นอย่างดี
- ประเด็นที่น่าสนใจดีค่ะ อยากให้จัดขึ้นอีกและอยากให้ประชาสัมพันธ์มากกว่านี้เพื่อผู้ที่สนใจคนอื่นจะได้เข้าร่วมค่ะ
- อยากให้จัดขึ้นอีกครั้ง
- อยากให้มีกิจกรรมแบบนี้บ่อย ๆ

ตอนที่ 3 การประเมินทักษะผู้เข้าแข่งขัน

3.1 การประเมินทักษะผู้เข้าร่วมแข่งขัน นิสิตที่เข้าร่วมแข่งขันมีทักษะการค้นคว้า การคิด การวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผล การมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ จากเกณฑ์การให้คะแนนในการแข่งขัน ดังนี้

1. นิสิตผู้เข้าร่วมแข่งขันมีทักษะการวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผล จากเกณฑ์การให้คะแนนเหตุผล 40 คะแนน ประกอบด้วยการนำเสนอเนื้อหาของตัวเองโดยให้อยู่บนหลักเหตุและผล ตามหลักตรรกะทั่วไปรวมทั้งมีข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง มีการยกตัวอย่างประกอบและเปรียบเทียบที่ชัดเจน นอกจากนี้การนำเสนอประเด็นได้นำเชื่อถือมากน้อยเพียงไรเพื่อหักล้างเหตุผลของอีกฝ่ายมีผลต่อคะแนนส่วนนี้
2. นิสิตผู้เข้าร่วมแข่งขันมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ จากเกณฑ์การให้คะแนนวาทศิลป์และอักขรวิธี 40 คะแนน ผู้พูดออกเสียงถูกต้องตามหลักภาษาไทยและการนำเสนอข้อมูลเชิง

เปรียบเทียบที่ทำให้เห็นภาพชัดเจน อาจมีการยกสำนวน กลอน เพลง ฯลฯ เข้ามาใช้ประกอบการนำเสนอ เพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตาม ทั้งนี้การนำเสนอข้อมูลเชิงวาทศิลป์ก็ยังคงควรมีเหตุผล และเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายตนเอง ลีลา น้ำเสียง ในการนำเสนอก็รวมอยู่ในส่วนนี้

3. นิสิตผู้เข้าแข่งขันมีทักษะการค้นคว้า การคิด จากเกณฑ์การให้คะแนนหลักฐานอ้างอิง 10 คะแนน ผู้พูดนำเสนอข้อมูลโดยมีแหล่งอ้างอิงข้อมูลว่ามาจากที่ใด เป็นเอกสารหรือเป็นหนังสืออะไร ใครเป็นผู้แต่ง อาจมีการยกสิ่งที่อ้างอิงขึ้นมาประกอบ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและได้รับคะแนนหลักฐานอ้างอิงและการรักษาเวลา 10 คะแนนคะแนนส่วนการรักษาเวลาคือเวลาที่ใช้ในการนำเสนอของแต่ละคน หากนำเสนอมากเวลาที่ตนเองมีสิทธิ์ ทุก 30 วินาทีที่เกินจะถูกตัดคะแนน 1 คะแนน

ตาราง 2 คะแนนผลการแข่งขันของทีมเข้าร่วมการแข่งขัน

ชื่อทีม	คะแนนที่ได้ (เต็ม 1200 คะแนน)	ร้อยละ
การแข่งขันรอบคัดเลือก		
ทีมสามก๊อนเส้า	1072	89.33
ทีมสาวซีพีโน้แดง	930	72.5
ทีมหมาขนปุย 1 2	923	76.92
ทีม Thai Rich Ranger	991	82.58
การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศอันดับที่ 3		
ทีมหมาขนปุย 1 2	923	78.5
ทีม Thai Rich Ranger	991	79.33
การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ		
ทีมสามก๊อนเส้า	1074	89.5
ทีมสาวซีพีโน้แดง	966	80.5

จากตาราง 2 การประเมินทักษะผู้เข้าร่วมแข่งขัน นิสิตที่เข้าร่วมแข่งขันมีทักษะการค้นคว้า การคิด การวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผล การมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะจากเกณฑ์การให้คะแนนในการแข่งขัน พบว่าร้อยละ 100 ของทีมเข้าร่วมแข่งขันได้คะแนนการแข่งขันมากกว่าร้อยละ 70 โดยการพิจารณารายชื่อทีมพบว่า

การแข่งขันรอบคัดเลือก ทีมสามก๊อนเส้าได้คะแนนการแข่งขันร้อยละ 89.33 ทีมสาวซีพีโน้แดงได้คะแนนการแข่งขันร้อยละ 72.5 ทีมหมาขนปุย 1 2 ได้คะแนนการแข่งขันร้อยละ 76.92 ทีม Thai Rich Ranger ได้คะแนนการแข่งขันร้อยละ 82.58

การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศอันดับที่ 3 พบว่าทีมหมาขนปุย 1 2 ได้คะแนนการแข่งขันร้อยละ 78.5 ทีม Thai Rich Ranger ได้คะแนนการแข่งขันร้อยละ 79.33

การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ พบว่าทีมสามก้อนเส้า ได้คะแนนการแข่งขันร้อยละ 89.5 ทีมสาวซีพีโน้แดง ได้คะแนนร้อยละ 80.5

3.2 การประเมินทักษะผู้เข้าร่วมแข่งขันนิสิตที่เข้าร่วมแข่งขันมีวาทศิลป์เพื่อโน้มน้าวผู้ฟังตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ จากการโหวตแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนและหลังการแข่งขัน

ตาราง 3 การโหวตแสดงความคิดเห็นก่อนและหลัง

ประเด็น/ญัตติในการแข่งขัน	ก่อน	หลัง	ความเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
การแข่งขันรอบคัดเลือก			
ผู้ว่าแต่งตั้งโดยรัฐบาลของแผ่นดินหรือจะสู้ผู้ว่าที่คนท้องถิ่นเลือกเอง			
เห็นด้วย/ทีมฝ่ายเสนอสาวซีพีโน้แดง	6	7	16.67
ไม่เห็นด้วย/ทีมฝ่ายค้านหมาขนปุย 1 2	7	6	(-)16.67
เสรีโสภณช่วยไทยก้าวหน้ามากกว่าปราบปราม			
เห็นด้วย/ทีมฝ่ายเสนอสามก้อนเส้า	12	10	(-)20
ไม่เห็นด้วย/ทีมฝ่ายค้านThai Rich Ranger	3	5	66.67
การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศอันดับที่ 3			
ชีวิตในทุนนิยมตรอมตรมกว่าสังคมนิยม			
เห็นด้วย/ทีมฝ่ายเสนอThai Rich Ranger	6	9	50
ไม่เห็นด้วย/ทีมฝ่ายค้านหมาขนปุย 1 2	8	5	(-)37.5
การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ			
สังคมจะรุ่งเรืองเมื่อนักบวชอยู่การเมืองมากกว่าลอยห่าง			
เห็นด้วย/ทีมฝ่ายเสนอสามก้อนเส้า	7	15	85.71
เห็นด้วย/ทีมฝ่ายค้านสาวซีพีโน้แดง	9	1	(-)88.89

จากตาราง 3 การประเมินทักษะผู้เข้าร่วมแข่งขันนิสิตที่เข้าร่วมแข่งขันมีวาทศิลป์เพื่อโน้มน้าวผู้ฟังตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ จากการโหวตแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนและหลังการแข่งขันโดย ร้อยละ 37.5 ของทีมเข้าร่วมแข่งขันมีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นก่อนและหลังเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 เป็นดังนี้

การแข่งขันรอบคัดเลือกพิจารณารายทีมพบว่า ทีมฝ่ายเสนอสาวซีพีโน้แดง มีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นเพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 16.67 ทีมฝ่ายค้านหมาขนปุยมีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นลดลงจากเดิม ร้อยละ 16.67 ,ทีมฝ่ายเสนอสามก้อนเส้า มีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวต

ลดลงจากเดิมร้อยละ 20 ทีมฝ่ายค้าน Thai Rich Ranger มีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็น เพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 66.67

การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศอันดับที่ 3 พิจารณารายทีมพบว่า ทีมฝ่ายเสนอ Thai Rich Ranger มีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นเพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 50 ทีมฝ่ายค้านหมาขนปุย มีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นลดลงจากเดิม ร้อยละ 37.5

การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ พิจารณารายทีมพบว่า ทีมฝ่ายเสนอสามก๊อนเส้ามีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นเพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 85.71 ทีมฝ่ายค้านสาวซีพีโน้แดงมีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นลดลงจากเดิม ร้อยละ 88.89

ทบทวนหลังการดำเนินโครงการ/กิจกรรม AAR (After action Review)

ชื่องาน	โครงการแข่งขันโต้วาทีในภูมิภาคทางการเมืองและประเด็นทางสังคมเพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เป็นธรรม		
วัน/เวลาที่เริ่มปฏิบัติงาน	1 พฤศจิกายน 2565	วัน/เวลาที่สิ้นสุดการปฏิบัติงาน	12 มกราคม 2566
วันที่ทำAAR	19 มกราคม 2566	เวลาเริ่ม-สิ้นสุด	18:00-20:00 น.
ผู้ร่วม AAR	1.นายอินทรชิต วงศ์จัน 2.นายธนากร เนตรวงศ์ 3.นางสาวธิติสฎา พลราชม 4.นายวุฒิชัย โพนพุ 5.นางสาวสุรนนท์ พันธุ์เพชร 6.อาจารย์รัชชัย ป้องศรี 7.อาจารย์หนึ่งนยา ไหลงาม		
ผลการปฏิบัติ/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง			
<p>ขั้นตอนในการเตรียมการ</p> <p>มีการประชุมวางแผนก่อนการประกาศรับสมัคร การคิดยุติในกาแข่งขันโดยผ่านการสืบค้นข้อมูล การจัดทำรายละเอียดกติกาการแข่งขันและการออกแบบรูปแบบการแข่งขัน</p> <p>ขั้นตอนการรับสมัคร</p> <p>การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น เพจกลุ่มเสริมวลชนเพื่อสังคม เพจวิทยาลัยการเมือง การปกครอง เพจมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพจสโมสรนิสิตวิทยาลัยการเมืองการปกครอง และการแปะประกาศภายในตึกวิทยาลัยการเมืองการปกครอง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ในคลาสเรียนของนิสิตวิทยาลัยการเมืองการปกครอง โดยการเปิดรับสมัครโดยประมาณ 15วัน</p> <p>ขั้นตอนการจัดการแข่งขัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดการแข่งขันโต้วาทีในทางการเมืองและประเด็นทางสังคมรอบคัดเลือก ในวันที่ 22 ,29 ธันวาคม 2565 เวลา 14:00 -17:00 น. ไม่เป็นไปตามแผนเนื่องจากมีการสละสิทธิ์แข่งขันก่อนการแข่งขันจำนวน 4 ทีม ทำให้ทีมเข้าร่วมการแข่งขันจำนวนทั้งสิ้นเพียง 6 ทีม 2. การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศและรอบชนะเลิศอันดับที่ 3 วันที่ 12 มกราคม 2566 เวลา 14:00 - 17:00 น. โดยมีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้นจำนวน 4 ทีม เป็นไปตามแผนการดำเนินกิจกรรม 3. ผู้เข้ารับชมกิจกรรมการแข่งขันไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 			

<p>งาน/ขั้นตอนที่ทำได้ดี</p>
<p>สามารถดำเนินการตามการวางแผนในขั้นตอนต่างๆ ได้ตรงตามกำหนดการที่วางแผนไว้ การดำเนินการในวันแข่งขันที่สำเร็จลุล่วงได้ตรงตามกำหนดการสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี และได้รับผลการประเมินความพึงพอใจ 3.51 ตามเกณฑ์ที่คาดหวัง</p>
<p>อุปสรรค/ข้อขัดข้องที่พบในการปฏิบัติงาน</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทีมสมัครเข้าร่วมการแข่งขันสละสิทธิ์ก่อนการแข่งขันจำนวน 4 ทีมและการเปิดรับสมัครมีระยะเวลาสั้นทำให้มีทีมเข้าร่วมแข่งขันน้อยกว่าที่คาดหวัง 2. จากวัน เวลาการแข่งขันตรงกับวัน เวลา ในการเรียนทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าที่คาดการณ์ 3. การกำหนดรายละเอียด กติกาการแข่งขันไม่ครอบคลุม ไม่มีการให้ส่งชื่อตัวสำรองทำให้เกิดปัญหาไม่มีตัวสำรองแข่งขัน ไม่สามารถมาแข่งขันได้จากเหตุจำเป็น
<p>ข้อปฏิบัติในการทำงานครั้งต่อไป</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผนการจัดกิจกรรม/โครงการในครั้งต่อไปต้องมีความรอบคอบและคำนึงถึงทุกเหตุ ปัจจัย หรือสถานการณ์ที่สามารถส่งผลกระทบต่อกิจกรรมได้ 2. การประชาสัมพันธ์การรับสมัครอาจจะต้องมีการโปรโมทกิจกรรมก่อนการประกาศรับสมัครจริง เพื่อให้ทุกคนได้รับข่าวสาร และจะทำให้กิจกรรมมีความน่าสนใจ หรืออาจจะมีการประชาสัมพันธ์ในกลุ่ม ชมรม หรือในห้องเรียนที่ไม่ใช่เพียงระบบออนไลน์ 3. การกำหนดรายละเอียด กติกา ต้องมีรายละเอียดที่ครบถ้วน 4. กำหนดการการจัดกิจกรรมไม่ควรยืดหรือปรับเปลี่ยนตามจำนวนผู้เข้าแข่งขัน และวันเวลาการจัดกิจกรรมควรเสียดเวลาที่ตรงกับชั่วโมงเรียน

ส่วนที่ 4 สรุปผลการดำเนินการ

สรุปผลการดำเนินการ

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เล็งเห็นความสำคัญของการสร้างพื้นที่ถกเถียงในประเด็นต่าง ๆ ในสังคมและเพื่อที่จะนำเสนอมุมมองใหม่ ๆ ที่แตกต่างหลากหลายทางการเมือง อีกทั้งการพัฒนาศักยภาพของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยเฉพาะการสร้างภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การพูดในที่สาธารณะ การวิพากษ์โต้แย้งบนหลักการเหตุและผล การส่งเสริมความกล้าแสดงออก รวมถึงทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามพึงมี ทางกลุ่มเราจึงจัดกิจกรรม/โครงการแข่งขันโต้วาทีในทางการเมืองและประเด็นทางสังคม โดยผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม มีความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 (ร้อยละ 89.72) บรรลุตัวชี้วัดความสำเร็จข้อ 1 ผู้เข้าร่วมมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรม/โครงการ ไม่น้อยกว่า 3.51

ด้านการประเมินทักษะผู้เข้าร่วมแข่งขัน

นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมีทักษะการค้นคว้า การคิด การวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผล การมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ โดยทีมที่เข้าร่วมแข่งขันร้อยละ 100 ของทีมเข้าร่วมแข่งขันได้คะแนนการแข่งขันมากกว่าร้อยละ 70 บรรลุตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ ข้อ 1.1 ทีมที่เข้าร่วมแข่งขันไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ได้คะแนนการตัดสินในการแข่งขันโต้วาทีไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

นิสิตที่เข้าร่วมแข่งขันมีวาทศิลป์เพื่อโน้มน้าวผู้ฟังตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ จากการโหวตแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนและหลัง โดยพบว่าทีมฝ่ายค้าน Thai Rich Ranger ในญัตติเสรีโสภณช่วยไทยก้าวหน้ามากกว่าปราบปราม ,ทีมฝ่ายเสนอ Thai Rich Ranger ในญัตติชีวิตในทุนนิยมตรอมตรมกว่าสังคมนิยม ,ทีมฝ่ายเสนอสามก๊อนเส้าและทีมฝ่ายค้านสาวซีพีโน้แดงในญัตติสังคมจะรุ่งเรืองเมื่อนักบวชอยู่การเมืองมากกว่าถอยห่าง มีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นก่อนและหลังไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 โดยสรุปคิดเป็นร้อยละ 37.5 ของทีมเข้าร่วมแข่งขันมีค่าความเปลี่ยนแปลงของผลโหวตความคิดเห็นก่อนและหลังเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ไม่บรรลุตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ ในข้อ 1.2 ผลโหวตแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนและหลังการแข่งขันเปลี่ยนแปลง 50 %

สรุปเนื้อหาการแข่งขันโต้วาที

ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงการแข่งขันโต้วาทีภายใต้ญัตติทางการเมืองเพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เป็นธรรม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ว่า ๆ แต่งตั้งโดยรัฐบาลของแผ่นดินหรือจะสู้ผู้ว่าฯ ที่คนท้องถิ่นเลือกเอง

ฝ่ายเสนอ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ใจความสำคัญของรัฐธรรมนูญอยู่ที่ มาตรา 1 คือ การแบ่งแยกไม่ได้ของประเทศไทย และ มาตรา 249 เรื่องความเป็นอิสระในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหลักการสำคัญของการ

ปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศที่มีรูปแบบเป็นรัฐเดี่ยวเช่นประเทศไทยนั้น คือการรักษาความได้สัดส่วนระหว่างความเป็นเอกภาพของรัฐ และผลประโยชน์ของท้องถิ่น แต่คำถามสำคัญคือ จะทำอย่างไรเพื่อรักษาสภาพดังกล่าว คำตอบที่หลายรัฐใช้คือ การกำกับดูแล (Tutelle administrative) โดยหลักการของการกำกับดูแลที่เรียบง่ายแต่มีประสิทธิภาพคือการกำกับดูแลเพียงแต่ความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำเท่านั้น ไม่อาจล่วงไปถึงการตัดสินใจในการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้หลักการที่ว่า ‘ไม่มีกฎหมาย ไม่มีการกำกับดูแล’ ส่วนกระบวนการดำเนินการกำกับดูแลนั้นขึ้นอยู่กับกรอบของแต่ละรัฐในการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาทำหน้าที่

ในส่วนของรัฐไทย ได้กำหนดให้ ‘ผู้ว่าราชการจังหวัด’ เป็นผู้มีอำนาจในการกำกับดูแล โดยเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 หากพิจารณาเนื้อหาของ พ.ร.บ. ดังกล่าวจะพบว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเองแทบจะ ‘ไม่มี’ อำนาจในการดำเนินการต่างๆ โดยเฉพาะการจัดทำบริการสาธารณะในจังหวัดของตนเอง (อย่างไรก็ตาม ผู้ว่าราชการจังหวัดมักจะมีอำนาจที่ซ้อนไว้ตามกฎหมายอื่น)

แต่ปัญหาสำคัญของผู้ว่าราชการจังหวัดในไทยมีทั้งสิ้น 3 ประการคือ

1. การสั่งการโดยขาดอำนาจตามกฎหมาย เช่น การสั่งการตามธรรมเนียม
2. กฎหมายให้อำนาจกำกับดูแลมากจนเป็นการก้าวล่วงดุลยพินิจ เช่น การให้อำนาจพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่น
3. ผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการแต่งตั้ง ทำให้ไม่เข้าใจปัญหาท้องถิ่นและอื่นๆ

ปัญหาข้อ 1 และ 2 เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนปัญหาข้อ 3 นั้น เป็นปัญหาที่ ‘น่าจะ’

ถ้ามีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ จะเกิดกลไกที่เรียกว่า ‘สภาพลเมือง’ และมีกลไกที่ท้องถิ่น สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนรับรู้ได้ง่ายโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการทุจริตจะทำได้ง่ายกว่าผู้ว่าฯ ในระบบแต่งตั้ง ทำให้ประชาชนมีตัวเลือก และเกิดการแข่งขันเชิงนโยบายที่เข้มข้น

นอกจากนี้ ผู้ว่าฯ แต่งตั้งยังมาพร้อมกฎหมายที่จัดสรรส่วนแบ่งรายได้ของแต่ละจังหวัดอย่างไม่เท่าเทียม ส่วนกลางได้ร้อยละ 65 ท้องถิ่นร้อยละ 35 และยังใช้งบประมาณอย่างไม่เป็นอิสระ แต่ถ้าเรามีผู้ว่าฯ ที่มาจากการเลือกตั้ง ผู้ว่าฯ จะสามารถกำหนดได้ว่า ในวาระ 4 ปี ที่ดำรงตำแหน่ง จะทำอะไรให้ประชาชนบ้าง และสามารถจัดสรรงบประมาณเอง จากการเลือกตั้งผู้ว่าฯ กรุงเทพฯ ทำให้เราได้เห็นผู้สมัครอิสระหลายคนลงรับสมัครอย่างเท่าเทียม หากมีการเลือกตั้งทั่วประเทศจริง อาจจะทำให้คนรักบ้านเกิดมีโอกาสลงเลือกตั้ง และเป็นผู้บริหารที่จะขึ้นมาพัฒนาบ้านเกิดตัวเอง นอกจากนี้ยังช่วยตัดปัญหาการโยกย้ายผู้ว่าฯ ที่ไม่เคยจะตรวจสอบได้ด้วย

ฝ่ายค้าน

หากจัดให้มีระบบการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่สามารถกำหนดคุณสมบัติการให้เข้าผู้ตำแหน่งได้อย่างละเอียด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บริหารในระบบการเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถกำหนดคุณสมบัติกำหนดได้เพียงหลักการกว้างๆ อาจทำให้ตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นจะได้บุคคลคนที่ เป็นพ่อค้านักธุรกิจ ที่มีประสบการณ์ ด้านการค้าเป็นส่วนใหญ่ หรือในกรณีที่เป็นกลุ่มลูกหลานของผู้ที่มีบารมีในทาง

การเมืองก็อาจจะได้รับการเลือกตั้งให้เข้ามาดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่อายุน้อยยังขาดประสบการณ์ จนส่งผลต่อความศรัทธา และภาวะความเป็นผู้นำ

จากข้อเท็จจริงของระบบการปกครองท้องถิ่นไทย ย่อมจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติของผู้บริหารท้องถิ่นประเภทที่เรียกว่า “เกิดที่ไหนตายที่นั่น” ต้องผูกพันกับพื้นที่ไม่มีโอกาส โอนย้าย ไปทำงานที่อื่น ที่ต่างพื้นที่ได้ จึงทำให้ขาดประสบการณ์การเรียนรู้ และไม่มีระบบการพัฒนาบุคลากร ทั้งระดับนักบริหารระดับต้น ระดับกลาง หรือระดับสูงมาตามลำดับ อีกทั้งเมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้วจะต้องเสียเวลาการเรียนรู้งาน ซึ่งต่างจากผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากกาแต่งตั้ง ที่สามารถ ทำงานได้เลย ดังนั้น การคัดเลือกผู้นำระดับจังหวัด โดยอาศัยเพียงคะแนนเสียงที่ให้ประชาชนเลือกตั้งเข้ามาอย่างเดียว เป็นคุณสมบัติที่ยังไม่เพียงพอ ก่อให้เกิดปัญหาสัมฤทธิ์ผลของงาน จึงเห็นได้ว่า เป็นระบบที่ จะได้บุคคลที่มีคุณสมบัติที่มีข้อบกพร่องมากกว่าผลดี

ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นมักจะเป็นนักธุรกิจ หรือ ผู้กว้างขวางในจังหวัด ย่อมถูกปลูกฝังอุดมการณ์ในเรื่องความสามารถในการแข่งขันเพื่อได้เปรียบในเชิงธุรกิจ การเข้ามาดำรงตำแหน่งของนักธุรกิจย่อมมีแนวคิดที่จะใช้อำนาจหน้าที่ในการเกื้อหนุนธุรกิจของตนเอง กรณีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการเลือกตั้ง หากเกิดปัญหาเรื่องฝีมือการทำงานหรือการไม่ตอบสนองนโยบายรัฐบาล แต่ไม่ได้มีปัญหาในเชิงพฤติกรรม ก็ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนตัวได้ ไม่สามารถโยกย้ายไปทำงาน ณ ที่อื่นใดได้ แต่หากมีปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แม้จะไม่ใช่ความผิดร้ายแรงก็ไม่สามารถโอนย้ายได้ทันที ประชาชนต้องรอรอคอยที่จะเปลี่ยนตัวผู้บริหารในการเลือกตั้งในครั้งต่อไป ซึ่งก็ไม่ใช่ที่แน่ใจว่าจะเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลได้

หากมีระบบการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเปรียบเทียบกับระบบการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน จะต้องมีการเตรียมการใช้ทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งงบประมาณมี ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ในการจัดให้มีการเลือกตั้ง หากการเลือกตั้งได้ดำเนินการไปแล้ว แต่เกิดการคัดค้าน อาจจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ และกรณีจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ย่อมเกิดความเสี่ยงในการบริหารงาน ดัดสินใจหรือวินิจฉัยสั่งการผิดพลาด เนื่องจากประสบการณ์ของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่ง หากจัดให้มีระบบผู้ว่าราชการจังหวัดจากการเลือกตั้ง แม้จะไม่ยุบการปกครองส่วนภูมิภาคก็จะขัดกับหลักการปกครองดังกล่าว เพราะการเลือกตั้งเหมาะสมกับระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ดังเช่น กรุงเทพมหานครในปัจจุบัน ซึ่งสามารถดำเนินการได้ เพราะอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร คืออำนาจหน้าที่ในลักษณะเช่นเดียวกับการบริหารงานเทศบาล ไม่ใช่การบริหารงานของจังหวัด หากจัดให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดจากการเลือกตั้ง และยุบการปกครองส่วนภูมิภาค ก็จะเกิดปัญหาเกิด สุญญากาศ ช่องว่าง ขาดองค์กรและบุคคล ที่จะทำ หน้าที่กำกับดูแลท้องถิ่น ก็จะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี

หากจัดให้มีระบบผู้ว่าราชการจังหวัดจากการเลือกตั้ง ก็จะเกิดปัญหาขาดความเป็นกลางในทางการเมือง โดยเปรียบเทียบกับระบบการเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล แม้กฎหมายจะไม่กำหนดให้สังกัดพรรคการเมือง แต่ในข้อเท็จจริงผู้สมัครย่อมสังกัดกลุ่มการเมืองหรือได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมือง และปัญหาการจัดการด้านโครงสร้างหากให้ระบบผู้ว่าราชการจังหวัดจากการเลือกตั้ง เช่นเดียวกับระบบของกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ นั้น ก็จะเกิดปัญหาใน

การบริหารจัดการด้านโครงสร้าง เพราะในแต่ละจังหวัดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ฐานะของ อบจ. เทศบาล อบต. จะทำอะไร หากต้องแก้ไขกฎหมาย หรือยกเลิกไป จะนำข้าราชการที่มีอยู่ไปทำงานที่ ไหน หากมีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก ก็ย่อมได้รับการต่อต้าน ความไม่เห็นด้วยขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจะนำมาซึ่งความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมืองได้

2. เสรีโสเภณีช่วยไทยก้าวหน้ามากกว่าปราบปราม

ฝ่ายเสนอ

การแปลญัติติดังกล่าวตามความหมายจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยคำว่า “เสรี” หมายถึง สิทธิที่จะทำอะไรก็ตามโดยที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น “โสเภณี” หมายถึง หญิงที่หา เลี้ยงชีพด้วยการค้าประเวณี ดังนั้นแล้วเมื่อนำคำมารวมกันจึงหมายถึงการให้เสรีภาพแก่ประชาชนในการ ประกอบอาชีพโสเภณีซึ่งการปลดล๊อคเสรีภาพดังกล่าวมิใช่เรื่องที่เกิดแปลกแต่อย่างใด เพราะในอดีตเมืองไทยก็ เคยมีกฎหมายที่ควบคุมการค้าประเวณี อย่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พ.ศ.2471 ในอดีต มีกฎหมายที่มีชื่อว่า “พระราชบัญญัติป้องกันสัญจรโรค รัตนโกสินทรศก 127 (พ.ศ. 2451)” ในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งได้พูดถึง หญิงนครโสเภณี หรือก็คือโสเภณี ในสมัยก่อนโสเภณีต้องขึ้นทะเบียนกับรัฐ มีการเก็บภาษี เรียกว่า “ภาษีบำรุงถนน” อันเป็นภาษีโสเภณีในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ข้อมูลนี้อ้างอิงจาก วิทยานิพนธ์เรื่อง “โสเภณีกับนโยบายของรัฐบาลไทย พ.ศ. 2411-2503” ระดับปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยคุณดรรารัตน์ เมตตาริกานนท์

หากประเทศไทยมีกฎหมายที่มอบเสรีภาพในการประกอบอาชีพโสเภณี สังคมจะเกิดการตระหนักรู้ถึง ความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่ออาชีพโสเภณี และยังเป็นหนทางที่จะยุติความรุนแรงผ่านการคุ้มครองสิทธิทาง กฎหมาย ผู้ที่ประกอบอาชีพโสเภณีในไทยได้รับผลกระทบจากความรุนแรง 3 รูปแบบ ตามนิยามของ โยฮัน เกาตุง นั่นคือ ความรุนแรงทางตรง เช่น จากถูกทำร้ายร่างกาย ถูกกักขังหน่วงเหนี่ยว เป็นต้น สองคือความ รุนแรงในเชิงโครงสร้าง เช่น จากปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความยากจน และความอยุติธรรมในสังคม เป็นผล ทำให้มีผู้คนบางส่วนจำต้องยอมเสี่ยงประกอบอาชีพโสเภณีเพื่อหาเลี้ยงชีพ และสุดท้ายคือความรุนแรง ในเชิงวัฒนธรรม เช่น การใช้คำพูดในลักษณะเชิงดูถูกเหยียดหยาม อย่างคำว่า ‘กะหรี่’ สิ่งนี้คือความรุนแรง ทางวัฒนธรรมในรูปแบบ ‘ภาษา’ ในสังคมการเมืองประชาธิปไตย การประกอบอาชีพโสเภณีก็เป็นสิทธิและ เสรีภาพอย่างหนึ่งที่ประชาชนควรได้รับ ซึ่งในทางสากลนั้นได้มีการเปิดกว้างยอมรับสิทธิและเสรีภาพ ดังกล่าว ผมในฐานะหัวหน้าฝ่ายเสนอผมขอย้ำและยืนยันอีกครั้งนี้ว่าประชาชนควรมีเสรีภาพในการประกอบ อาชีพโสเภณี เสรีภาพนี้จะช่วยให้ประเทศไทยของเรามีความก้าวหน้า

ในประเทศเยอรมนี เป็นประเทศที่มีกฎหมายด้านการค้าประเวณี เสรีที่สุดในโลกจุดเปลี่ยนสำหรับ เยอรมนีคือการผ่านกฎหมายในปี พ.ศ.2545 ที่ทำให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย เปิดให้ผู้ขายบริการ ทางเพศสามารถฟ้องเพื่อเรียกร้องค่าจ้าง ได้รับการคุ้มครองด้านการประกันสุขภาพ ประกันสังคม และทำให้การ ขายบริการทางเพศไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม อีกทั้งการเปิดเสรีโสเภณียังคุ้มครองทั้งผู้ขาย ผู้ซื้อบริการและ ยังลดอาชญากรรม ลดการถูกทารุณกรรมใช้ความรุนแรงและเลือกปฏิบัติ หากอาชีพโสเภณีถูกกฎหมายจะมี

การยกระดับสถานบริการและสวัสดิการของอาชีพโสเภณี และคำว่า กะหรี จะไม่ใช่คำต่ำหรือคำที่ใช้ดูถูกอีกต่อไป เพราะโสเภณีจะเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศและทำให้ประเทศไทยมีความก้าวหน้า

การมอบเสรีภาพในการประกอบอาชีพโสเภณีเป็นสิ่งที่ควรจะต้องเกิดขึ้นในสังคมประชาธิปไตยซึ่งในโลกตะวันตกซึ่งในโลกตะวันตกได้ให้ความสำคัญกับประเด็นนี้อย่างยิ่งโดยวันที่ 17 ธันวาคมของทุกปีถูกจัดให้เป็นวันยุติธรรมความรุนแรงผู้ค้าบริการทางเพศสากล

ฝ่ายค้าน

เมื่อถามว่า “เราควรทำอย่างไรกับการค้าบริการทางเพศ?” คำตอบที่ได้รับมากขึ้นคือ “ทำให้ถูกกฎหมายเสียสิ” การทำให้ช่องโสเภณีและการซื้อขายบริการทางเพศถูกกฎหมาย จะทำให้ชีวิตผู้ชายบริการเสี่ยงน้อยลง ความรุนแรงก็น้อยลง พวกที่เห็นด้วยมักเป็นชาวลิเบอรัลและเฟมินิสต์บางส่วน พวกนี้มองว่าการค้าประเวณีถือเป็นอาชีพ สามารถได้รับการป้องกันจากสหภาพแรงงาน ระบบสาธารณสุข และมาตรการความปลอดภัย ข้อถกเถียงนี้ได้ดำเนินมาอย่างยาวนานและเนเธอร์แลนด์ก็ได้ทำสิ่งที่ยอมรับกันมานาน กลายเป็นสิ่งถูกกฎหมายเมื่อปี ค.ศ. 2000 จากนั้น 3 ปีต่อมาเนเธอร์แลนด์ก็ผ่านกฎหมายด้วยเสียงโหวตที่ชนะกันแค่คะแนนเดียว

จากบทสัมภาษณ์ผู้รอดชีวิตจากการพาณิชย์ทางเพศจำนวนหลายคน สรุปตรงกันว่าการค้าประเวณีในตัวมันเองไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือไม่ ก็เป็นการถูกกระทำความรุนแรง สาเหตุและผลที่ตามมาคือความไม่เท่าเทียม และไม่มีทางที่จะทำให้เกิดความปลอดภัย ขณะที่ทัศนคติของผู้คนในสังคมกับคำว่าโสเภณี เมื่อใช้ไปเรื่อย ๆ กลับถูกตีตราให้เกิดภาพในเชิงลบด้วยวัฒนธรรมของภาษา จนทำให้คำนั้นมีลักษณะเป็นลบในสังคมด้วย อย่างคำว่า ผู้ชายขายน้ำ ในปัจจุบันก็กลายเป็นการตีความไปที่ภาพเชิงลบในแง่การขายบริการทางเพศ ด้านทัศนคติในมุมมองของศีลธรรมนั้นยังคงถกเถียงกันว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมหรือไม่ ซึ่งคำตอบมีอยู่ 2 ทางหลักๆ คำตอบแรกคือมองว่าขัดกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ที่ผ่านมามทุกประเทศเถียงกันว่าผิดต่อศีลธรรมไหม ประเทศไทยมองว่าขัดต่อศีลธรรมอันดีและความสงบเรียบร้อย ขณะที่บางประเทศมองเป็นเรื่องเสรีภาพในการประกอบอาชีพ แต่บริบทสังคมไทยก็ถูกตั้งคำถามว่าพร้อมหรือยังที่จะมองอาชีพนี้ว่าไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย เพราะปัญหาในเชิงกฎหมายอื่นๆ ก็มีตามมา เช่น กรณีกฎหมายครอบครัว ถ้าเรามีคู่หมั้นและพบว่าคู่หมั้นประกอบอาชีพนี้จะเป็นเหตุให้บอกเลิกไหม แล้วถือว่าชั่วหรือไม่ เมื่อกฎหมายไทยบอกว่าสิ่งนี้ผิด ที่ผ่านมามักบอกว่าผู้ที่ต้องการทำงานแบบนี้คือพวกที่ถีบตัวเองออกจากความยากจน ไม่มีทางเลือก และไม่ต้องลงทุน ใช้แต่เนื้อตัวร่างกาย แต่การค้าประเวณีในปัจจุบันพบข้อมูลจากงานวิจัยว่าไม่ได้มาจากความยากจน แต่เป็นเรื่องของการเลือกที่จะทำเองมากกว่า บางคนที่อยู่สถานะทางเศรษฐกิจที่ร่ำรวยก็ทำ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึงเรื่องการค้าประเวณี แต่ก่อนเรามักจะพูดถึงกลุ่มผู้หญิงเท่านั้น ปัจจุบันข้อมูลสถิติต่างๆ เปลี่ยนไปแล้ว มีทั้งชาย หญิง และกลุ่มความหลากหลายทางเพศ สิ่งที่ตามมาคือทำอย่างไรที่จะไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มคนในเพศต่างๆ หากมีโอกาสที่จะทำให้เรื่องเหล่านี้ถูกกฎหมาย จากบันทึกความเห็นของ

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย สถานการณ์การค้ามนุษย์ โดยเฉพาะการค้าประเวณีหญิงในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการนำผู้หญิงและเด็กเข้าสู่บริการทางเพศ มีการพัฒนารูปแบบให้ซับซ้อนมากขึ้นตามการเติบโตด้านเทคโนโลยีและสถานการณ์บ้านเมืองจนเกิดเครือข่ายธุรกิจผิดกฎหมายที่มีความสลับซับซ้อน และพัฒนาไปสู่องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่นับวันปัญหานี้จะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จึงมีการเสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อคุ้มครองการเกิดขึ้นของปัญหาเหล่านี้มาโดยตลอด

ปัญหาของการขายบริการทางเพศไม่ใช่แค่คนไทย แต่มีคนอีกหลายชาติมุ่งหน้ามาที่ประเทศนี้เพื่อทำงานอย่างว่าด้วยรายได้และค่าเงินที่มากกว่า ปัญหาอื่นๆ จึงตามมา อาทิ การลักลอบเข้าเมือง เป็นต้น

ขณะที่การนำเสนอข้อมูลของสื่อมวลชนเองก็มีสิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจว่าต้องการสื่อสารข้อเท็จจริงเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม ตั้งคำถาม หรือชี้ช่องให้เห็นถูกผิดมากแค่ไหน เพราะต้องยอมรับว่าสื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทำความเข้าใจถึงประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างมาก มีความละเอียดอ่อนทั้งต่อบริบทสังคมและขอบข่ายของความเข้าใจต่องานเหล่านี้

สุดท้ายแล้ว เรื่องนี้เป็นสิ่งที่เราต้องมององค์ประกอบรอบข้างอีกหลายอย่าง แต่ในฐานะคนไทย ลองถามตัวเองดูว่าเรามองอาชีพนี้อย่างไร แล้วถ้าวันหนึ่งกฎหมายให้การค้าบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมายทัศนคติของคนไทยจะเปลี่ยนแปลงตามได้หรือไม่

3. ชีวิตในทุนนิยมระทมกว่าสังคมนิยม

ฝ่ายเสนอ

ทุนนิยมเป็นระบบเศรษฐกิจที่หน่วยงานเอกชนเป็นเจ้าของ ปัจจัยการผลิต ปัจจัยทั้งสี่คือการเป็นผู้ประกอบการ สินค้าทุน ทรัพยากรธรรมชาติ และ แรงงาน เจ้าของสินค้าทุน, ทรัพยากรธรรมชาติและ การควบคุมการออกกำลังกายของผู้ประกอบการผ่านทาง บริษัท บุคคลที่เป็นเจ้าของแรงงานของตน

ปัจจุบันทุนนิยม ถูกพูดถึงในเชิงวิพากษ์มากขึ้น ผู้คนพยายามเชื่อมโยงหาต้นสายปลายเหตุของความล้มเหลวของเมืองไทย จนสาวไปเจอหนึ่งปัญหาคือทุนนิยมผูกขาด

ทุนนิยมผูกขาด เศรษฐกิจผูกขาด คือสิ่งที่เราสัมผัสได้ชัดเจนในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ตื่นนอนเราต้องซื้อสินค้าจากบริษัทใหญ่ไม่กี่เจ้า ไม่ใช่แค่สัมผัสได้ชัดเจน แต่นี้เป็นเรื่องที่ไม่ว่าใครๆ ก็พูดถึง น่าเศร้าที่หลายคนที่ไม่เห็นแสงสว่างในการจัดการปัญหาผูกขาด จนถึงขั้นที่มองการผูกขาดราวกับเป็นสภาพปกติที่เข้าไปแก้ไขอะไรไม่ได้อีกแล้ว

สิบปีหลังการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลก ปี 2008 ภาวะเศรษฐกิจของโลกก็ยังไม่กลับเป็นปกติ ระบบการเงินก็ยังไม่สามารถทำงานได้ดีเหมือนเดิม แม้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ จะใช้ทรัพยากรมหาศาลในแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น มีการประมาณว่าวิกฤติเศรษฐกิจโลก ปี 2008 ได้สร้างความเสียหายมากกว่า 22 ล้าน ๆ ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากวิกฤติที่เกิดขึ้น ก็คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มผู้บริโภค ขณะที่กลุ่มเจ้าของทุนโดยรวมกลับได้ประโยชน์ โดยเฉพาะผู้ที่ใกล้ชิดกับการช่วยเหลือของภาครัฐ ทำให้ในช่วงสิบปีหลังวิกฤติเศรษฐกิจ ปี 2008 ปัญหาความเหลื่อมล้ำในระบบเศรษฐกิจโลกจึงไม่ดีขึ้น แต่กลับแย่ลง คือความเหลื่อมล้ำมีมากขึ้นในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทย

ระบบทุนนิยมส่งผลทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ซึ่งเป็นความท้าทายของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมาตลอด เพราะสามารถส่งผลกระทบกว้างขวาง ทั้งต่อคนในสังคมและความยั่งยืนของระบบทุนนิยม ปัญหาคือระบบทุนนิยมสามารถสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจได้ดี แต่เรื่องการกระจายผลที่เกิดจากการเติบโตในแง่ของรายได้ที่เกิดขึ้นให้กับกลุ่มคนต่างๆ ในเศรษฐกิจนั้นทำได้ไม่ดี คือ คนส่วนน้อยได้ประโยชน์มากจากการเติบโตของเศรษฐกิจ ขณะที่คนส่วนใหญ่ไม่ได้ประโยชน์อย่างที่ควร เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำที่คนจำนวนน้อยร่ำรวยมาก แต่คนส่วนใหญ่มีแค่พออยู่พอกินหรือไม่ก็ยากจน และยังเศรษฐกิจเติบโต ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนก็ยิ่งมีมากขึ้น หมายถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำรุนแรงขึ้น กรณีของประเทศไทย ซึ่งระบบเศรษฐกิจทำงานอยู่ภายใต้ระบบทุนนิยม ประเทศเราก็มีปัญหาความเหลื่อมล้ำมากเป็นอันดับต้นๆ ของโลก เป็นปัญหาสำคัญของสังคม ซึ่งถ้าไม่พยายามแก้ไข ความรุนแรงของปัญหาอาจเป็นความเสี่ยงต่อความสมานฉันท์ เสถียรภาพและความยั่งยืนของเศรษฐกิจได้

ฝ่ายค้าน

ปัจจุบัน สังคมมีข้อเสนอเกี่ยวกับทางออกของปัญหาทุนนิยมออกมาหลากหลาย เช่น ทั้งทางออกเชิงสังคมนิยม แต่ทุนนิยมมันมีหลายเฉดเราอาจเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขทุนนิยมให้เหมาะสมได้ ต้องไม่ลืมว่าข้อดีของทุนนิยมคือ การแข่งขัน ที่ทำให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีออกมาต่อเนื่อง และต้องไม่ลืมว่าอีกด้านหนึ่งของเทคโนโลยี ก็คือคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ยังไม่มีระบบไหนที่มาแทนทุนนิยมในเรื่องแรงจูงใจในการพัฒนาเทคโนโลยีได้ รถยนต์ไฟฟ้า สมาร์ทโฟน ไปจนถึงวัคซีนโควิด-19 ต้องอาศัยทั้งความสามารถขององค์กรและการเกื้อหนุนของตลาดทุนและนโยบายรัฐ

ทางออกอาจจะไม่ใช่การรื้อทิ้งทุนนิยมทั้งแผง เพราะเกรงกลัวด้านเสียของทุนนิยม แต่เป็นการหาทางจำกัดหรือกำจัดด้านเสียของทุนนิยม ที่ส่วนใหญ่คือโครงสร้างรายล้อมทุนนิยมที่เป็นตัวปัญหา เช่น ความสัมพันธ์บิดเบี้ยวระหว่างรัฐ-ทุน ภาวะขาดการแข่งขันในหลายตลาด

ทุนนิยมนั้นเกิดจากน้ำมือมนุษย์ มันคือสิ่งประดิษฐ์ที่เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับยุคสมัยได้เรื่อย ๆ เช่น การพัฒนาตัวชี้วัดความเหลื่อมล้ำเพื่อชี้เป้าให้ผู้กำหนดนโยบาย การผนวกระบบสวัสดิการเข้ากับระบบทุนนิยม การเพิ่มสัดส่วนของระบบกรรมสิทธิ์ส่วนรวมหรือชุมชน เป็นต้นซึ่งทุนนิยมนั้นไม่ใช่สิ่งที่เลวร้าย แต่เป็นการใช้อำนาจของหน่วยต่าง ๆ ในระบบทุนนิยม เช่น รัฐ ทุน มหาวิทยาลัย แรงงาน ที่ทำให้การทำงานของระบบทุนนิยมผิดเพี้ยนไป

4. สังคมจะรุ่งเรืองเมื่อนักบวชอยู่การเมืองมากกว่าถอยห่าง

ฝ่ายเสนอ

ความหมายของถ้อยคำที่ว่า “สังคมจะรุ่งเรืองเมื่อนักบวชอยู่การเมืองมากกว่าถอยห่าง” จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้ให้ความหมายซึ่งคำแรก คำว่า สังคม หมายถึง คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อกันตามระเบียบ กฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน รุ่งเรือง หมายถึง สว่างไสว เช่น สังคมบ้านเมืองเจริญรุ่งเรืองเพราะนักบวชอยู่การเมือง ส่วนอีกคำถัดมา นักบวช หมายถึง ผู้ที่ได้เข้าพิธี

บวชตามลัทธิศาสนาต่าง ๆ เช่น ภิกษุ สามเณร บาทหลวง เป็นต้น ส่วนอีกคำหนึ่งคือคำว่า การเมือง หมายถึง กระบวนการใช้อำนาจหน้าที่ จัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าภายในสังคม และกิจกรรมที่อยู่ในเขตแดนของระบบการเมือง ก็คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคมโดยมีอำนาจบังคับ ให้มีการปฏิบัติ ตามการจัดสรรนั้น อ้างอิงจาก David Easton ซึ่งได้นิยามคำว่าการเมืองเอาไว้ในปี 1971 ตั้งนั้นแล้วเมื่อพิจารณาจากการแปลอดีตดังกล่าวนี้ จะหมายความว่า หากนักบวชมีอำนาจและสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองได้ย่อมส่งผลให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงเพราะการเปิดรับให้กลุ่มนักบวชซึ่งถือเป็นพลเมืองคนหนึ่งที่มีความรู้ มีสิทธิ์ มีเสียง และสามารถแสดงความคิดเห็นได้ให้เข้ามามีบทบาทในประเด็นสาธารณะจะส่งผลให้การพัฒนาต่าง ๆ เกิดขึ้นภายใต้ความคิดเห็นที่หลากหลาย อันนำไปสู่การที่ทำให้สังคมจะรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไปในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเรามักจะพบกับวาทกรรมนักบวชไม่ควรมายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ? การเมืองไม่ใช่กิจของนักบวช ? ทั้งที่จริงแล้ว นักบวชต่างเข้ามายุ่งทางการเมืองหรือสถาบันทางศาสนาถูกดึงเข้ามายุ่งกับการเมืองมาเนิ่นนานแล้ว ตัวอย่างหลักฐานกรณีพม่า แรกที่พุทธศาสนาเถรวาทเข้าสู่เมืองสะเทิมที่เชื่อกันว่าเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนสุวรรณภูมิ ต่อมาก็เข้าสู่พุกามและได้รับการอุปถัมภ์จากกษัตริย์มาตลอด จนถึงกษัตริย์องค์สุดท้ายคือพระเจ้าธีบอ พม่าก็ตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษ แต่เนื่องจากคณะสงฆ์พม่าผูกพันตัวเองเข้ากับประชาชนมาก่อน ครั้นไม่มีสถาบันกษัตริย์ คณะสงฆ์ก็ยังยืนบนขาของตัวเองได้และยังมีบทบาทเคียงข้างกับประชาชนในการต่อสู้กอบกู้เอกราชจากอังกฤษ เริ่มจากการเดินประท้วงข้าหลวงอังกฤษที่ไม่ยอมถอดรองเท้าเข้าโบสถ์พุทธศาสนาที่เรียกว่า “กบฏเกือก” ต่อมาได้ก่อตัวเป็น “ขบวนการกู้ชาติ” ต่อสู้กอบกู้เอกราชเป็นเวลายาวนาน จนได้เอกราช เกิดสหภาพพม่า เมื่อปี 2492 (เช่นสัญญาอิสราภาพ 17 ตุลาคม 2491) อ้างอิงจากหนังสือพุทธศาสนาในเอเชีย ปีที่พิมพ์ 2540 โดย ประยุทธ์ ปยุตโต น. 186.

นอกจากนี้แล้ว ยังมีนักบวชที่พยายามออกมาเคลื่อนไหวเรียกร้องการไม่ใช่ความรุนแรงต่อประชาชนอย่างกรณีของออสการ์ โรเมโร พระอัครสังฆราชในเอลซัลวาดอร์ ได้ออกมาเคลื่อนไหวเรียกร้องให้ทหารของรัฐบาลฝ่ายขวาหยุดการทารุณกรรม และสังหารประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่าสนับสนุนกลุ่มติดอาวุธฝ่ายซ้ายแต่แล้วกลับถูกรัฐบาลฝ่ายขวาสังหารเมื่อวันที่ 24 มี.ค. 1980 ในขณะที่เขากำลังเตรียมขนมปังเพื่อทำพิธีศีลมหาสนิทในโบสถ์ก็มีมือสังหารยิงปืนไรเฟิลใส่ กระสุนปลิดชีพเขาภายในนัดเดียวทำให้ร่างเขาล้มลงจนทำให้ขนมปังกรอบชุ่มไปด้วยเลือด ผลจากวีรกรรมอันกล้าหาญและการที่ยืนอยู่เคียงข้างประชาชน ในเวลาต่อมาเมื่อปี 2015 ทางคริสตจักรแห่งวาติกันยอมรับ ออสการ์ โรเมโร ว่าเป็นผู้สละชีพที่อุทิศตนเพื่อศาสนาและนับเป็นนักบุญในที่สุด

ตั้งนั้นแล้ว นักบวชในฐานะที่เป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดและผูกพันกับประชาชนจากบทบาทในด้านการศึกษาและสังคมสงเคราะห์ หากนักบวชสามารถเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมืองได้จะให้นักบวชกับประชาชนเกิดการผนึกกำลังกันกลายเป็นหนึ่งในประชาสังคมที่เข้มแข็งซึ่งอนาคตต่อไปสามารถยกระดับให้กลายเป็นขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อคอยเข้าไปสอดส่องตรวจตราว่ารัฐใช้อำนาจไม่ให้ใช้อำนาจ 3 ฝ่าย คือ อำนาจอธิปไตย อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการมาละเมิดสิทธิ เสรีภาพของประชาชน รวมไปถึงการผลักดันให้เกิด

การเปลี่ยนแปลงของสังคม นโยบาย หรือ กฎหมาย ที่จะสร้างความผาสุกและความรุ่งเรืองให้กับสังคมมากกว่า การทำให้สังคมถอยห่างจากความรุ่งเรือง

แม้จะมีการห้ามนักบวชเข้ามายุ่งการเมืองแต่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมกลับกลายเป็นว่า นักบวช ออกมาเป็นแนวหน้าในการเรียกร้องเพื่อสะกิดเตือนสังคมในประเด็นปัญหาทางสังคม การเมืองทำให้นักบวช เสมือนเป็นแรงผลักดันที่ทำให้คนในสังคมเกิดการตื่นรู้ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 กล่าว ว่า "บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งคือเป็นภิกษุสามเณรนักพรตหรือนักบวช" ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเคยตีความไว้ว่ารวมถึงผู้ที่เข้าพิธีบวชตามหลักศาสนาต่างๆ เมื่อนักบวชไม่มีสิทธิในการเลือกตั้งนั้นก็ เท่ากับว่าสถานะในการต่อรองทางการเมืองและสิทธิทางกฎหมายจะไม่เท่ากับพลเมืองในรัฐ สิ่งนี้ทำให้พระ หรือ นักบวชไม่ต่างอะไรกับบุคคลชายขอบที่ไม่สามารถมีปากมีเสียงเกี่ยวกับทางการเมืองได้เลย

การสนับสนุนให้นักบวชออกมาจากพื้นที่ทางศาสนาแล้วหันมามองเห็นความไม่เป็นธรรมของ บ้านเมือง เพราะนักบวชก็เป็นหนึ่งในพลเมืองรัฐ เมื่อนักบวชสามารถเข้ามายุ่งการเมืองได้ความเพื่องฟูในด้าน สิทธิ เสรีภาพซึ่งเป็นผลทำให้สังคมจะรุ่งเรืองต่อไป ในที่นี้จะอธิบายถึงสังคมที่ให้นักบวชยุ่งการเมืองนั้น จะทำ ให้สิทธิมนุษยชนถูกให้ความสำคัญได้ ดังนี้

1. ด้านสิทธิมนุษยชนที่ทำให้มองว่านักบวชเองมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เหมือนกับเราแต่การที่รัฐก็ดกััน ต่างหากที่ทำให้มองความเป็นคนไม่เท่ากัน

2. การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม เมื่อความเป็นมนุษย์ที่ยกระดับมากยิ่งขึ้นจากการนำนักบวชเข้า มายุ่งการเมือง สังคมก็จะเกิดพลวัตต่อไป ด้วยพลังของประชาสังคมที่เข้มแข็งซึ่งจะส่งผลให้การอยู่ร่วมกันใน สังคมเป็นไปตามวิถีประชาธิปไตย เคารพความหลากหลายและในขณะเดียวกันก็ไม่ลืมรากเหง้าของตนเอง

กล่าวโดยสรุปเพื่อตอบคำถามว่าทำไมเราถึงต้องให้นักบวชเข้ามายุ่งการเมือง เหตุผลประการแรกคือ นักบวชมีส่วนสำคัญที่ช่วยเป็นปากเป็นเสียงและสามารถร่วมสู้อิทธิพลของนักบวชของสังคมได้ นับว่าสิ่งเหล่านี้ เป็นคุณูปการโดยเฉพาะในสังคมการเมืองที่ประชาชนในรัฐอยู่ภายใต้การปกครองของเผด็จการ และเมื่อ ประชาชนส่วนใหญ่ต่างจมปลักอยู่ในความยากจนแบบชนิดที่ว่าหาทางออกไม่เจอ เนื่องจากบรรดาเหล่า นายทุนกับเผด็จการทรราชทั้งหลายต่างพากันกอบโกยผลประโยชน์ของชาติ เข้าสู่พรรคพวกตนเอง พวกเขา เหล่านั้นต่างพากันแสวงสุขท่ามกลางความทุกข์ยากของประชากรทั้งหลาย โดยใช้อำนาจเผด็จการทางทหาร เป็นเครื่องมือในการกดขี่ข่มเหงประชาชนทุกหมู่เหล่า จากจุดนี้จึงเป็นหนึ่งในความสำคัญที่จำเป็นต้องให้ นักบวชเข้ามายุ่งกับการเมืองเพราะนักบวชจะเป็นหนึ่งในกำลังที่สำคัญต่อการการปลดปล่อยคนยากจน ให้ หลุดพ้นจากวัฏจักรแห่งความยากจนภายใต้การกดขี่ของระบบทุนนิยม

เหตุผลประการที่สอง การให้นักบวชเข้ามายุ่งทางการเมืองได้จะส่งผลให้เกิดการจัดตั้งกลุ่มประชาสังคม ที่หลากหลายและมีความเข้มแข็งจากความศรัทธาของนักบวชที่ต้องการอยากให้เห็นสังคมมีความเป็นธรรม ไร้ การเอารัด เอาเปรียบ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอุดมการณ์ขั้นพื้นฐานที่สามารถนำไปสู่การเป็นประชาสังคมที่จะขาน อำนาจกันกับรัฐ ไม่ให้รัฐคอยลิดรอนสิทธิ เสรีภาพของประชาชนรวมทั้งไม่ให้เหล่ากลุ่มทุนเข้ามาครอบงำ ผลประโยชน์จนเป็นการเอาเปรียบผู้ใช้แรงงาน

สุดท้ายแล้ว สังคมของเราจะเจริญรุ่งเรืองและรัฐสามารถรับประกันสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคได้อย่างถาวรนั้น จำเป็นต้องเปิดพื้นที่ให้นักบวชเข้ามาอยู่กับการเมืองดังคำกล่าวที่ว่า “จะมีใครปลดพันธนาการเมืองได้บ้าง เพราะแม้แต่นักบวชก็ต้องเข้าสู่การจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรตามอำนาจทางวัฒนธรรมที่ตัวเองมีอยู่” คำพูดของ อาจารย์นิธิ เอียวศรีวงศ์ อ้างอิงจากมติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 26 เมษายน - 2 พฤษภาคม 2562 เรื่อง พระกับการเมือง หากสังคมเลือกที่จะพรากรสิทธิของนักบวชห้ามให้ยุ่งกับการเมือง สังคมแบบนี้ต่างหากที่กำลังถดถอยเพราะปิดกั้นไม่ให้ นักบวชมีสถานะเป็นพลเมืองเหมือนกับประชาชน

ฝ่ายค้าน

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ซึ่งมีการประกาศใช้ในยุคที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ หัวหน้าคณะปฏิวัติ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมีการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2561 กำหนดไว้ในมาตรา 26 ว่า พระภิกษุรูปใดล่วงละเมิดพระธรรมวินัยและได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ได้รับนิคหกรรม (การลงโทษตามพระธรรมวินัย) ให้สึก ต้องสึกภายใน 24 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้ทราบคำวินิจฉัยนั้น และได้กำหนด

นอกจากรัฐจะกำหนดไว้ว่ากรณีใดบ้างที่พระภิกษุจะต้องสละสมณเพศแล้ว การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของพระภิกษุก็ถูกกำหนดห้ามเอาไว้เช่นกัน โดยในรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามมาตรา 96 อีกทั้งร่าง พ.ร.บ.ว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ร่าง พ.ร.บ.ประชามติฯ) ยังกำหนดให้ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิออกเสียงประชามติ ดังนั้น หากร่าง พ.ร.บ.ประชามติฯ ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและมีผลบังคับใช้ แม้จะมีการจัดทำประชามติ ซึ่งต้องการการตัดสินใจของประชาชนในประเทศ พระภิกษุก็ไม่สามารถไปใช้สิทธิออกเสียงได้

มหาเถรสมาคมยังได้ออกคำสั่งมหาเถรสมาคม เรื่องห้ามพระภิกษุสามเณรเกี่ยวข้องกับการเมือง พ.ศ. 2538 โดยเนื้อหาตั้งแต่ข้อ 4-10 ระบุว่า ข้อ 4 ห้ามพระภิกษุสามเณรเข้าไปในที่ชุมนุมหรือในบริเวณสภาเทศบาล หรือสภาการเมืองอื่นใด หรือในที่ชุมนุมทางการเมืองไม่ว่ากรณีใดๆ ข้อ 5 ห้ามพระภิกษุสามเณรทำการใดๆ อันเป็นการสนับสนุนช่วยเหลือโดยตรงหรือโดยอ้อมแก่การหาเสียง เพื่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาเทศบาล หรือสภาการเมืองอื่นใดแก่บุคคลหรือคณะบุคคลใดๆ ข้อ 6 ห้ามพระภิกษุสามเณรร่วมชุมนุมในการเรียกร้องสิทธิของบุคคลหรือคณะบุคคลใดๆ ข้อ 7 ห้ามพระภิกษุสามเณรร่วมอภิปราย หรือบรรยายเรื่องเกี่ยวกับการเมืองซึ่งจัดตั้งขึ้นทั้งในวัดและนอกวัด ข้อ 8 ให้พระสังฆาธิการตั้งแต่ชั้นเจ้าอาวาสขึ้นไป ผู้มีอำนาจหน้าที่ในทางการปกครอง ชี้แจงแนะนำผู้อยู่ในปกครองเขตของตนให้ทราบคำสั่งมหาเถรสมาคมนี้ และกวดขันอย่าให้มีการฝ่าฝืนละเมิด ข้อ 9 พระภิกษุสามเณรรูปใดฝ่าฝืนละเมิดคำสั่งมหาเถรสมาคมนี้ ให้พระสังฆาธิการปกครองใกล้ชิดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตน ถ้าความผิดเกิดขึ้นนอกเขตสังกัด ให้เจ้าคณะเจ้าของเขตที่ความผิดเกิดขึ้น ว่ากล่าวตักเตือนแล้วแจ้งพระสังฆาธิการผู้ปกครองใกล้ชิดดำเนินการ ข้อ 10 ให้พระสังฆาธิการผู้มีอำนาจหน้าที่ในทางการปกครองทุกชั้น ปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำสั่งมหาเถรสมาคมนี้โดยเคร่งครัด

บทบาทที่สำคัญของพระสงฆ์สรุปได้ดังนี้

1. พระสงฆ์ทำหน้าที่สั่งสอนอบรมศีลธรรม และส่งเสริมให้ชาวบ้านทำบุญกุศลต่าง

2. พระภิกษุอาวุโสหรือสมภารวัดทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ผู้ประนีประนอม และบางครั้ง ทำหน้าที่เยียวยา รักษาผู้เจ็บป่วย

3. พระสงฆ์เป็นผู้ช่วยส่งเสริมความสามัคคีในหมู่บ้าน โดยช่วยจัดความขัดแย้งของ ประชาชนในหมู่บ้านได้ เพราะคนส่วนมากเชื่อฟังพระสงฆ์ผู้ทรงศีลอยู่แล้ว

4. พระสงฆ์ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็กคือที่พ่อแม่หมดความสามารถจะอบรมได้ด้วย ตนเอง รวมทั้งอนุเคราะห์เด็กกำพร้า

5. พระสงฆ์เป็นผู้ช่วยสั่งสอนเทคนิคขั้นพื้นฐานซึ่งสามารถเรียนรู้ได้จากวัด เช่นสถาปัตยกรรม ช่างไม้ ช่างก่ออิฐปูน ช่างปรับปรุง การเกษตร เป็นต้น และในปัจจุบันพระสงฆ์ ได้เรียนรู้วิธีการสาธารณสุขแล้วนำไปเผยแพร่แก่ประชาชนให้รู้จักการสร้างบ่อน้ำ การรักษา สุขภาพ ตลอดจนรู้ถึงหลักการสาธารณสุขทั่วไป

6. พระสงฆ์เป็นผู้นำที่ไม่เป็นทางการของหมู่บ้าน ทำหน้าที่ช่วยวางแผนแนะนำและ สนับสนุนงานของชาวบ้าน โครงการพัฒนาต่าง ๆ ในประเทศที่สำเร็จไปได้นั้นส่วนหนึ่งเป็น เพราะเจ้าหน้าที่รัฐบาลขอความร่วมมือจากชาวบ้านโดยผ่านพระสงฆ์ซึ่งชาวบ้านเคารพนับถือ

7. พระสงฆ์เป็นผู้นำประชาชนในทางจิตวิญญาณโดยเป็นที่พึ่งทางใจ พระสงฆ์สามารถแก้ปัญหาส่วนตัวของผู้เดือดร้อนใจ

8. พระสงฆ์ทำหน้าที่เป็นธรรมทูตและพระธรรมจาริกซึ่งเผยแพร่หลักธรรมแก่ชาวเขา ทำให้ชาวเขาเกิดความรู้สึกรักชาติ ไม่ทำไร่เลื่อนลอย และหันมานับถือพระพุทธศาสนา

พระสงฆ์สามเณรที่ออกมารวมชุมนุมทางการเมือง มักถูกวิพากษ์วิจารณ์จากพระสงฆ์ด้วยกัน ญาติโยม และองค์กรชาวพุทธต่างๆ นำโดยสำนักพุทธศาสนาแห่งชาติ และในบางกรณีถึงขั้นดำเนินการต่างๆ เพื่อจัดการกับพระสงฆ์สามเณรเหล่านี้ที่ทำตัวไม่สมกับเป็นพระสงฆ์สามเณร โดยให้เหตุผลว่าพระสงฆ์สามเณรไม่ควรมายุ่งเกี่ยวกับการเมือง การเมืองไม่ใช่กิจของสงฆ์

หากมองย้อนไปในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ความวุ่นวายหลายครั้งมีต้นตอมาจากการที่คนส่วนหนึ่งยกเอาศาสนามาเป็นฉากบังหน้าเพื่อหาผลประโยชน์ ด้วยเหตุนี้จำเป็นต้องแยกศาสนาออกจากรัฐ เป็น Secular state หรือ รัฐฆราวาส หรือ รัฐโลกวิสัย เหมือนในหลายประเทศ ศาสนาจึงควรแยกจากการเมือง และนักการเมืองเองก็ไม่ควรใช้ศาสนามาเป็นประเด็นเพื่อสร้างแต้มต่อให้ตัวเอง ศาสนาในฐานะสิ่งที่เป็นประโยชน์ส่วนบุคคล หลักคำสอนของศาสนาทุกศาสนาเป็นการชี้แนวทางในการดำเนินชีวิต ฉะนั้น การแทรกแซงใดๆ ที่จะทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการเผยแพร่ศาสนาก็ไม่ต่างอะไรกับการแทรกแซงการทำงานของตลาด ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรขึ้นมาได้ นักบวชต่าง ๆ ควรที่จะอยู่เฉพาะในพื้นที่ทางศาสนาไม่ควรมีบทบาทใด ๆ ในทางการเมืองเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแย่งชิงอิทธิพลกันในทางสังคม

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำทักษะหรือความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. สามารถนำทักษะการค้นคว้า การคิด การวิพากษ์ การโต้แย้งกันบนหลักการของเหตุและผลรวมทั้งการมีวาทศิลป์ตลอดจนการพูดในที่สาธารณะ ไปใช้ในการเรียนของตนเองในชีวิตประจำวัน
2. สามารถใช้ทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการวิพากษ์ อย่างมีเหตุและผล
3. ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างพื้นที่ในการถกเถียง วิพากษ์ออกสู่สาธารณะเพื่อเป็นการสร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความคิดผ่านการวิพากษ์ในมุมมองที่หลากหลาย

ปัญหาและอุปสรรค

1. ทีมสมัครเข้าร่วมการแข่งขันสละสิทธิ์ก่อนการแข่งขันจำนวน 4 ทีมและการเปิดรับสมัครมีระยะเวลาสั้นทำให้มีทีมเข้าร่วมแข่งขันน้อยกว่าที่คาดหวัง
2. จากปัญหาเรื่องเวลาการแข่งขันตรงกับเวลาในช่วงเรียนทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าที่คาดการณ์
3. การกำหนดรายละเอียด กติกาการแข่งขันไม่ครอบคลุม ไม่มีการให้ส่งชื่อสำรองทำให้เกิดปัญหาไม่มีตัวสำรองแข่งขัน ไม่สามารถมาแข่งขันได้จากเหตุจำเป็น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงได้ทุกช่องทางด้วยการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในรายวิชาเรียนหรือในกลุ่มชมรมต่างๆ เพื่อดึงดูดผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรม และเพิ่มระยะเวลาในการรับสมัครที่เหมาะสมหรือมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมล่วงหน้าเป็นเวลาที่มากยิ่งขึ้น
2. ควรหาช่วงเวลาที่ไม่มีการเรียนการสอนเพื่อไม่ให้กระทบกับช่วงเวลาเรียนเพื่อให้ผู้สนใจสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยที่ไม่กระทบกับการเรียน
3. กำหนดกติกา ตารางการแข่งขัน ให้มีความครอบคลุมและชัดเจนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาที่ตามมาในภายหลัง

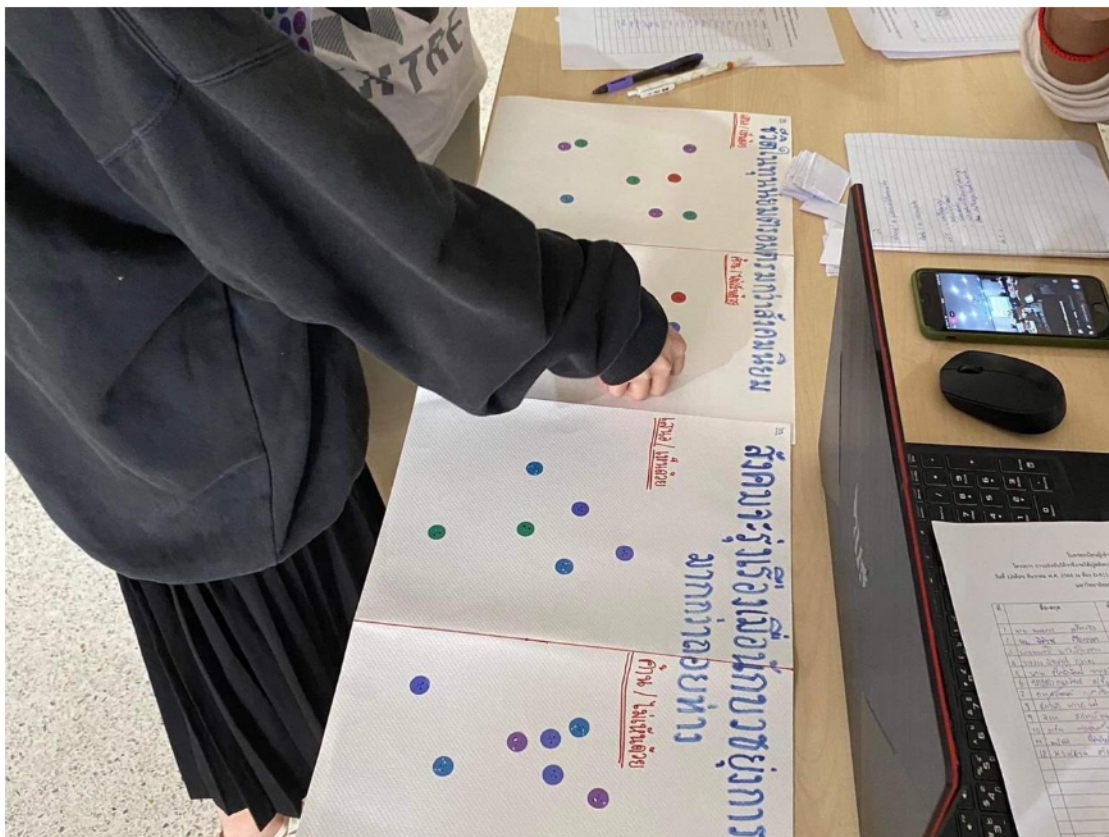
ภาคผนวก

ภาพกิจกรรม

โครงการแข่งขันโต้วาทีภายใต้วิถีชีวิตทางวัฒนธรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เป็นธรรม

กลุ่มเสริมवलชนเพื่อสังคม ได้แพร่ภาพสด

29 ธ.ค. 2565 • 🌐

👍❤️ 12

8 ความคิดเห็น แชร์ 8 ครั้ง รับชม 197 ครั้ง

👍 ถูกใจ

💬 แสดงความคิดเห็น

➦ แชร์

กลุ่มเสริมवलชนเพื่อสังคม ได้แพร่ภาพสด

12 ม.ค. · 🌐

  8

9 ความคิดเห็น แชร์ 3 ครั้ง รับชม 167 ครั้ง

 ถูกใจ

 แสดงความคิดเห็น

 แชร์